

Na zeven thrillers op rij vond hij het tijd voor iets anders. Dus schreef Dan – *Da Vinci Code* – Brown een bijzonder prentenboek, en componeerde er ook meteen de muziek bij.

TEKST ANNET DE GROOT / ILLUSTRATIES SUSAN BATORI / FOTO G.W. BROWN

Het is niet wat we van de meester der samenzweringsthillers gewend zijn. Geen religieuze sektes, koelbloedige moordenaars en races tegen de klok. *Het wilde dierenorkest* is een kinderboek, een prentenboek nog wel, één waar muziek in zit. Letterlijk. Want bij het boek hoort een soundtrack van klassieke muziek, geschreven door Dan Brown zelf. Die man kan ook alles. Hij is afgestudeerd in Engelse taal en letterkunde, kunstgeschiedenis en klassieke-muziekcompositie en als auteur is hij goed voor 200 miljoen verkochte boeken in 56 talen. Graag was hij naar Nederland gekomen voor de promotie, maar ook Dan Brown moet buigen voor het virus. Dat wordt zoomen.

Hij zit in zijn fraaie bibliotheek, perfect uitgelijnd (Natuurlijk! Professioneel! Géén

te laat ontdekte doorgelopen eyeliner zoals aan de Nederlandse kant van dit digitale-snelweginterview). Opgewekt zwiept geregeld een geelblonde staart door het beeld. Dat moet Winston zijn, de labrador die na de scheiding van zijn vrouw in 2019 bij Brown is blijven wonen in New England, VS. De man – keurig overhemd, wijkende haargrens, vriendelijke blik – ziet er voor zijn 56 jaren opvallend jeugdig uit. Niets wijst op dat duistere breinsegment dat gecompliceerde complotten en gruwelijk geweld bedenkt.

In het oosten van de Verenigde Staten is het 9 uur in de ochtend, maar de schrijver heeft er al een halve werkdag op zitten. „Ik was net aan de lunch toe. Ik sta meestal om half 4 op, om 4 uur zit ik achter mijn bureau. Dit zijn mijn productiefste uren.”